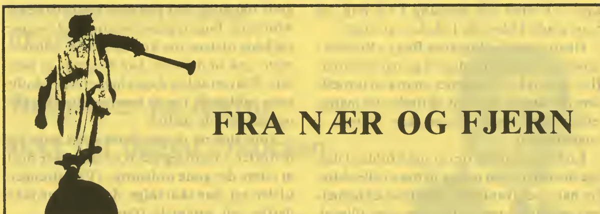

MÅNEDENS BUDSKAB
fra København stav

Fortæl en go'nat historie, far -

- eller mor! Det er den stående replik i mange hjem hver aften, og heldigvis er det et ønske, der ofte bliver efterkommet.

Børn elsker historier, og de glemmer aldrig de vidunderlige, varme stunder, hvor de puttede sig ind til far og mor og fik fortalt eller læst en historie.

Indholdet af historierne glemmer de vist heller aldrig. Prøv bare at huske tilbage - selv om du er gammel, så husker du de historier, du hørte som barn.

Min egen mor fortalte ofte historier, og det var om »de underjordiske«, så vi børn følte næsten, at håret rejste sig på vore hoveder, men vi elskede dem. Og så sang min mor. Jeg synes næsten kun, jeg kan huske, at det var sørgelige sange om ulykkelig kærlighed og den slags, og så græd vi allesammen. Jeg tror ærlig talt ikke, min mor sang særlig godt, men for et barn har det ingen betydning, om tonerne er helt rene. I sine børn vil man altid have beundrende tilhørere, selv om man så synger pivfalsk.

Der er gode historier, og der er dårlige! Naturligvis skulle vore børn kun høre de allerbedste. Der findes en skat i H. C. Andersens eventyr, i Brødrene Grimms eventyr samt i de mere moderne, såsom Walt Disneys. Historierne om Askepot, Snehvide, Bambi osv., osv., skulle være en del af ethvert barns oplæring. Eller hvad med »Peters Jul« og »Flugten til Amerika«?

De allerbedste historier er imidlertid dem, som vi kan fortælle om dem selv, om os selv og måske om vore forældre. De historier, som vi tager af vore egne minders bog - de historier, som virkelig *kommer børnene ved,* det er dem, de elsker allermest. Hvem kan modstå det barn, som putter sig ind til én og

siger: »Fortæl om dengang I fik mig, og hvor glade I blev, da I så det var mig!«

Historierne i »Bøgernes Bog« - Bibelen - egner sig også fortrinligt til go'nat historier. Hvis man ikke rigtig synes, man kan fortælle dem direkte fra Skriften, så findes der mange letfattelige bøger, som kan købes i boghandelen.

Kirkens lektiehæfter er også fulde af dejlige historier, som passer til børn i alle aldre. Nu har vi sædvanligvis ikke disse lektiehæfter i vore hjem, men jeg nævner dem alligvel, for jeg kan ikke lade være med at tænke på vore trofaste lærere, som søndag efter søndag fortæller vore små børn de dejlige historier, som får dem til lidt efter lidt at få fuld forståelse for evangeliet. Naturligvis er det heller ikke go'nat historier, primarylærerne fortæller, men søndags-historier er nok næsten ligeså gode, tror jeg!

Som regel får tegneserier ikke det bedste skudsmål, men jeg kender én, som jeg på det varmeste kan anbefale til go'nat historier. Det er *Historier fra Mormons Bog*.

Det er et dejligt hæfte i A-4 format og på godt 100 sider. Det fortæller historierne fra Mormons Bog i tegneserieform, så det egner sig både til dem, der kun kan kigge billeder, men også til dem der kan begynde at læse selv. Ethvert sidste dages helligt barn skulle have mulighed for at kende dette smukke og spændende hæfte.

Som slut på denne »snak« om børn og historier, så kan jeg slet ikke lade være med at citere det gode ordsprog: »Væn drengen til den vej, han skal følge, da viger han ikke derfra, selv gammel«. (Ordsp. 22:6).

Hvor meget af vor livsvej er ikke netop blevet afstukket gennem de gode lege og historier, som vi fik af vore forældre? Og hvor meget kan vi præge vore børns livsvej ved at fortælle dem en god go'nat historie? Det kan kun fremtiden vise!

Arnt K. Valgren
Andenrådgiver

(*Historier fra Mormons Bog* koster kr. 12,00 og kan købes på wards/grens biblioteket. eev)

FRA GAMLE DAGE

Nogle nulevende husker stadig den tid, da vandet til nadveren blev velsignet i et stort bæger, som så passerede ned ad rækkerne, hvor alle drak af det efter tur. Det syntes ingen var mærkeligt, for det var helt almindeligt, at der ved en vandpost i en landsby hang et krus til fælles afbenyttelse, ligesom der i togvogne var et fælles krus. Større kundskab om, hvorledes sygdomme spredes, satte en stopper for denne praksis. I begyndelsen af 1920'erne var det slut med det fælles nadverbæger, og man benyttede små nadverbægre af glas og metal og senere af papir og plastic.

FRA DESERET NEWS CHURCH ALMANAC

MÅNEDENS BUDSKAB
fra Århus stav

Bekymrer jer derfor ikke for dagen i morgen

Af og til kan vi få fornemmelsen af, at problemerne tårner sig op for os. Problemer, som ser ud til at være vanskelige at løse, og hvor vi netop i den situation ikke føler, at vi har kraft til at kæmpe os igennem dem. Følelsen af vores egen utilstrækkelighed, andres urimeligheder, tingenes uheldige sammenfald m.m. gør det måske sådan, at vi mister overblikket og ikke er istand til at se vor egen situation klart. Når sådanne følelser af afmagt og fortvivlelse overvælder os, er det på tide, at vi tænker på den befaling, Herren har givet os.

»Bekymrer jer derfor ikke for dagen i morgen, thi dagen i morgen skal bekymre sig for sig selv. Hver dag har nok i sin plage.« (3. Nephi 13:34). Med dette som baggrund kan vi så tage vort problem og dele det i to dele:

1. Det, der vedrører dagen i dag - og kun denne ene dag. (Det er meget interessant at se, hvor stor en del af vore problemer, der vedrører dagen i dag).
2. Det som har med »i morgen« at gøre.

Det som kommer ind under sidstnævnte gruppe, og som giver os bekymringer, bør vi kaste af os, fordi det ikke har og aldrig vil få en positiv betydning for os. »Og hvem af jer kan ved at bekymre sig lægge en alen til sin vækst?« (3. Nephi 13:27) Dette vil ikke sige, at vi ikke må tænke på i morgen eller planlægge, hvad vi vil gøre i morgen, men vi må ikke være tynget af bekymringer for i morgen.

Nogle mennesker har, med disse skriftsteder som begrundelse, fejlagtigt hævdet, at vi ikke behøvede at have forråd o.l., men det er netop noget, vi *bør* have, for at vi ikke skal være bekymret for dagen i morgen.

Hvorfor har Herren bedt os om ikke at være bekymret for i morgen?

Fordi han ønsker, at vi skal leve livet i dag. I realiteten er hver dag en gave fra vor himmelske Fader, og når vi tillader os at have bekymringer over noget, som vi ikke endnu har fået, står vi i en flov situation overfor Herren. Vi kan ikke tillade os at trække på noget, som tilhører Herren og som han ikke har givet os lov til at gøre brug af. Hvem ved om »i morgen« bliver tildelt os?

»Livet ligger for os og vi skal leve det i dag og ikke vente til Tusindårsriget. Lad os lægge en kurs at følge i dag og om aftenen gennemgå, hvad vi har lavet i løbet af dagen, omvende os fra vore synder, hvis vi har noget at omvende os fra, og sige vore bønner. Så kan vi lægge os og sove i fred til morgenen, rejse os i taknemmelighed mod Gud, påbegynde en ny dags arbejde og

stræbe efter at leve hele dagen for Gud og ingen anden« (præsident Brigham Young).

»I dag« er vi også nødt til at have en god indstilling. Vælg selv en af følgende indstillinger:

To spande sad på kanten af en brønd og den ene vendte sig om mod den anden og sagde meget sørgmodigt: »Alt hvad jeg gør er at komme op og ned hele dagen lang, og uanset hvor mange gange, jeg kommer op fuld, så er jeg altid tom, når jeg går ned«.

Den anden smilede og sagde: »Det er sjovt, jeg har den samme opgave. Alt hvad jeg gør er at komme ned og op hele dagen, og uanset hvor mange gange jeg kommer tom ned, kommer jeg altid op fyldt til randen«.

Frygt ikke, lad jeres hjerter trøstes. Ja, glæd jer altid og *vær taknemmelige i alt«.* (L&P 98:1).

Niels Ove Andersen
Andenrådgiver

Ny missionspræsident til Danmark

Kan det virkelig være rigtigt, at der snart er gået 3 år siden, præsident og søster Richard C. Jensen kom til Danmark som missionspræsidentpar? Kan det virkelig være rigtigt, at de skal rejse hjem om et par måneder?

Ja, det er rigtigt nok. Til juli kan vi byde velkommen til en ny præsident og søster Jensen, nemlig *søster Carolyn Jensen og præsident Ronald R. Jensen.*

Præsident Ronald R. Jensen er for øjeblikket andenrådgiver i Salt Lake Highland staven.

Han er født i Salt Lake City og er søn af Nephi og Myrthle Fenton Jensen. Han giftede sig med Carolyn Jones i Salt Lake templet den 6. august 1956. Præsident og søster Jensen har fire børn, som vil ledsage dem på deres mission. En søn, Brian Jensen, har forøvrigt været på mission i Danmark indenfor de sidste få år.

Præsident Jensen har fået sin uddannelse på University of Utah, og han er medejer af et ejendomsmæglerfirma. Han har været højrådsmedlem, han har været biskop, og han har været præsident for ældsternes kvorum. Han var på mission i Danmark i 1953-56.

Præsident og søster Ronald R. Jensen.

Søster Jensen er lærer i hjælpeforeningen i Crystal Heights 1. ward, Salt Lake Highland stav. Hun har været i præsidentskabet i hjælpeforeningen i wardet, og hun har været i præsidentskabet i primary og har været junior-søndagsskole-Koordinator.

(fra Church News)

Er der udbrudt religionskrig i Allerød?

Da Den danske Stjerne refererede »Ibrugtagningsmødet« af kirkebygningen i Allerød nævnedes det også, at wardet ville holde Åbent Hus hver eneste torsdag det første halve år.

Enhver, som har prøvet noget lignende, ved, hvilket stort arbejde, der ligger bag et sådant arrangement, og det kunne måske være interessant for læserne at vide, hvordan det så er gået.

Vi har spurgt *Jørgen W. Schmidt,* som har været primus motor bag disse torsdagsaftener: Har det ikke været et slid?

JWS. - Jo, det har været et slid! Når man har med et fortløbende program at gøre, skal man jo hele tiden tænke på ikke ét men hele tre programmer - det førstkommende, det næste og det næste igen. De ni tiendedele af arbejdet er planlægning og forberedelser.

DdS. - Synes du, at det har været sliddet værd?

JWS. - Absolut! Det er altid en fornøjelse at arbejde for kirken, for man lærer noget ved det, og det gælder især denne serie af arrangementer, der har spændt over så vidt forskellige emner som familieskab, sex, folkedans, politik, musik og malerkunst plus alt muligt der imellem. Det har været meget spændende.

DdS. - Det er vel endnu for tidligt at give sig ud i gætterier om, hvorvidt det har resulteret i nydøbte medlemmer til wardet? Eller er det?

JWS. - Nej, det er det egentlig ikke. Jeg er lykkelig for at kunne rapportere, at denne serie har været medvirkende til, at vi har kunnet holde adskillige dåbsmøder med forventning om endnu flere.

DdS. - Nu tælles en succes naturligvis heller ikke blot i antal nye medlemmer. Hvad tror du, det har betydet for befolkningen i og omkring Allerød? *Ved* de nu, at der ligger en kirke på Lyngevej 243, og er de bare *lidt* nysgerrige efter at vide, hvad der egentlig foregår?

JWS. - Du kan stole på, at Allerød kommunes indbyggere ved, at der er mormoner til! Selv de, der ikke holder aviser, har fået fortalt om kirken i de gratis omdelte distriktsblade og på løbesedler - afleveret eller stukket ind ad brevkassen. Ved sådanne besøg hos folk, har vi kunnet konstatere, at alle mennesker faktisk ved en hel del om os.

Der var en lokal journalist, som overfor mig gav udtryk for, at der jo ligefrem var blevet religionskrig i Allerød! Forstået på den måde, at de lokale folkekirkelige menigheder med præsterne i spidsen - efter at vi har taget den nye kirkebygning i brug - har påbegyndt et sandt fyrværkeri af aktiviteter, der står i skærende modsætning til deres hidtidige tornerosesøvn!

Jeg vil hellere kalde det en vækkelse end en krig. Og den kan alle parter kun være tilfredse med er kommet i gang.

DdS. - I har jo haft en fantastisk fin pressedækning. Så vidt jeg ved, er der ikke en eneste uge, hvor der ikke har været både forhånds- og efteromtale af jeres aktiviteter. Hvordan bærer du dig egentlig ad med det?

JWS. - Det er såmænd meget ligetil. Pressen er interesseret i godt stof, og så må vi bare sørge for, at det stof, vi leverer, virkelig *er* godt. Har man ikke det, skal man lade være med at komme med noget. Så må man lave nogle arrangementer, der kan give godt stof!

Det har vi gjort med hele serien af torsdagsaftener. En anden typisk ting, som kan nævnes i den forbindelse, var den højtidelige aflevering til Lokalhistorisk Arkiv af et dobbeltfotografi i glas og ramme af det hus, der lå på grunden, før vi begyndte at bygge, og den nye kirkebygning. Sådan noget er godt stof, og aviserne »sluger« det, man giver dem, især hvis man sørger for at give dem en færdig artikel, som med redaktørens

Ved en lille højtidelighed i Lokalhistorisk Arkiv i Allerød overrakte biskop Poul B. Andersen et dobbeltfotografi af bebyggelsen før og nu på Lyngevej 243. Arkivleder (t.h.) Hans Henrik Dyhr modtog billedet og udtalte, at han håbede, at mange andre husbyggere ville gøre det samme. I baggrunden ses informationschef Jørgen W. Schmidt. (Foto: Jan F. Stephan).

eventuelle forandringer, forkortelser og tilføjelser kan gå lige i trykken.

DdS. - Det må være en enorm spore i jeres anstrengelser, at de kommer til offentlighedens kendskab. Tror du ikke, at mange flere måske ville kaste sig ud i lignende arrangementer, hvis de fik en sådan presse?

JWS. - Det har været min tanke med denne massive indsats at vise, at det virkelig kan betale sig at sætte ind med information. Jeg har altid ment, at kan man blot oplyse folk om kirken - få dem til at ønske at lære kirken at kende, så vil missioneringen komme til at bære mange og rige frugter. Det er oplysning om kirken, dens lære og virke, vi mangler, før vi kan få virkelig fremgang. Jeg er overbevist om, at det er her, vi bør gøre noget.

DdS. - Kan du give nogle tips til dem, som turde vove forsøget? Hvordan kommer man »ind« ved avisen - uden ligefrem at skulle »forlove sig med journalisten«?

JWS. - Jeg har allerede nævnt, at man må have noget at give, før man kan få pressen i tale. Men har man noget at kunne tilbyde, så må man gøre sig umage med at give det den rette form - tale et sprog, som almindelige avislæsere kan forstå. Man må undgå enhver antydning af moralisering, prædiken eller forkyndelse og i stedet holde sig til kendsgerninger. Vi omvender ingen gennem en avisartikel, men vi har mulighed for at give den orientering, som gør læserne modne til et missionærbesøg. Og så må vi selvfølgelig passe på ikke at komme med udtryk som »Hjælpeforening«, »ældster« eller andre af de specielle mormon-udtryk. Tal dansk!

DdS. - Det er altså blevet til 25 torsdagsaftener i alt, og I har behandlet alle mulige emner, kan du nævne nogle af dem, I har haft størst succes med?

JWS. - Størst succes? Det er vanskeligt at måle succes i denne forbindelse. For resultatet kommer måske først om et års tid eller mere. Men umiddelbar succes i form af mange fremmødte har vi haft med en aften, hvor vi havde inviteret den lokale folkedanserforening sammen med stavens folkedansere. Det var alle tiders!

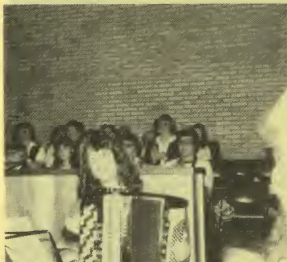

Fra folkedanseraftenen: Stavens folkedansere i fuldt sving. (Foto: Pih Lung Pang).

Fra folkedanseraftenen: Lokale folkedansere sammen med stavens folkedansere. (Foto: Pih Lung Pang).

En kor- og solistaftenen med stavskoret og lokale solister (ikke-medlemmer) gav også direkte bonus. Det gælder også aftenen med Tabernakelkoret. (På bånd og i supersound). De aftener gav hhv. 75, 25 og 8 ikkemedlems-gæster. Men antallet af gæster og det gode indtryk af kirken, de antagelig har fået, er ikke det vigtigste. Langt større betydning har den avisomtale, vi ved hver eneste Åbent Hus har fået, for den har bl.a. vist, hvor alsidige og jordnære vi som religiøse mennesker er. De, der har læst serien af omtaler, har derigennem fået det bedst mulige indtryk af en levende kirke - så helt anderledes end de sandsynligvis har forestillet sig tidligere.

Fra musikaftenen: Karin Fredborg spillede både klassisk og populært på sin harmonika. (Foto: John Thomsen).

Et af de store arrangementer var også maleriudstillingen. Det kræver en hel del »hittepåsomhed« - men også sved, tårer og udholdenhed at sætte sådan et foretagende i gang. Og så må man være parat til at tage en rask beslutning uden smålig skelen til sparehensyn. Lad mig illustrere det med et eksempel: Avisen ville gerne bringe et billede af Johan Benthins kæmpelærred, og det skulle skaffes i løbet af en nat for at kunne komme med i morgenavisen den samme dag, som udstillingen var åben for sidste gang. (Den var nemlig åben både torsdag aften, fredag aften og lørdag eftermiddag).

Bladet og journalisten kunne ikke finde en fotograf. Efter en halv snes opringninger lykkedes det mig at finde én, men det ville koste 150 kr! Hvad er et billede i avisen værd? Jeg slog til, og avisen bragte det over tre spalter og med en finfin omtale! Resultat: Adskillige prominente gæster på udstillingen og endnu en fordelagtig omtale i 44.041 eksemplarer af et højt anset blad.

Fra musikaftenen: Klaus og Palle (far og søn, som på grund af sygdom måtte undvære mor: Hanne) fremførte et viseprogram hovedsageligt bestående af egne viser. (Foto: John Thomsen).

DdS. - Nu var alle bilederne på udstillingen i privateje og ikke til salg. Var det egentlig umagen værd at lave et så stort arrangement?

JWS. - Selvfølgelig var det det. Det var en enestående mulighed for at vise, at vi faktisk har mange fine kunstnere indenfor kirken, både professionelle og amatører.

Alene én eneste af de besøgende anser jeg for at være en stor del af prisen værd: Formanden for Kulturelt Udvalg, byrådsmedlem og i det civile liv undervisningsinspektør Jens A. Bach kom, og han var meget interesseret i både billederne, men ikke mindst i kirkebygningens udførelse, indretning, for-

Fra maleriudstillingen: Johan Benthins kæmpelærred. (Foto: Udlånt af Informationstjenesten).

mål osv. Han havde meget rosende ord tilovers for den håndværksmæssige kvalitet, og naturligvis fik han med på vejen forklaringer om vores missionering, vores egen udsendelse af missionærer til andre lande, dåbsmetoden, vores undervisning på alle alderstrin osv. Han og de andre medlemmer af Kulturudvalget havde fået tilsendt særlige indbydelser, og det er mit indtryk, at han påskønnede den gestus fra vor side.

DdS. - Noget af det, du har lavet må uden videre kunne bruges af andre. Ville du have noget imod, at man »stjal« dine ideer og lavede nøjagtig det samme, som I har lavet i Allerød?

JWS. - Nej tværtimod. Jeg vil med glæde give mine ideer videre til fri afbenyttelse, hvis man blot henvender sig til mig. For eksempel har det været et stort arbejde at lave Tabernakelkoraftenen - og jeg synes næsten, det ville være synd, hvis det ikke blev brugt igen, så jeg har tilbudt det til alle biskopper og grenspræsidenter, og jeg håber, at mange vil gøre brug af det.

DdS. - Har wardets medlemmer været flinke til at støtte »sagen« og møde frem?

JWS. - Det kan man ikke sige. Enkelte har været meget trofaste. Andre har slet ikke forståelse af den betydning, en sådan »kampagne« kan have for missionærarbejdet. Dér er nok et punkt, som man bør sætte ind på, før man starter en lignende aktion. *Omvend først medlemmerne, derefter vore gæster!*

eev

FRA GAMLE DAGE

I pionertiden blev de kvinder, som hjalp med at fyre op i hjælpeforeningens mødehuse og gøre dem i stand til de ugentlige møder, ofte kaldt »diakonisser«.

FRA DESERET NEWS CHURCH ALMANAC

Stor succes for tabernakelkoret ved præsidentindsættelsen

Tabernakelkoret på den enorme »flåde«, som førte dem ned ad Pensylvania Avenue, og hvorfra de sang »Battle Hymn of the Republic« for præsident Reagan.

Ved indsættelsen af præsident Ronald Reagan den 20. januar d.å. havde USA's nye førstedame Nancy Reagan specielt bedt om, at Tabernakelkoret ville synge »Battle Hymn of the Republic«. (Måske bedre kendt her i landet som »Glory, glory halleluja«).

Det var tredie gang Tabernakelkoret sang ved en præsidentindsættelse, men det var første gang, de 300 sangere stod opstillet på en af disse enorme »flåder«, som amerikanerne elsker ved deres parader. Mens »flåden« kørte op ad den ca. 2,5 km lange paraderute ad Pensylvania Avenue i Washington, D.C. var der mange tilskuere, der løb ved siden af den og råbte: »Syng for os, syng for os!«

Ud for tribunen, hvor den nye præsident, hans hustru og utallige honoratiores opholdt sig, gjorde »flåden« holdt og koret sang »Battle Hymn of the Republic«. Det var tydeligt, at præsidenten og mange med ham var synligt bevægede.

En TV kommentator fra CBS stationen sagde, at hvis det var muligt at »vælte huset« udendørs, så var det netop det, Tabernakelkoret gjorde.

Korets »dragter« til lejligheden bestod bl.a. af ens gul- og sortternede halstørklæder, og som baggrundsdekoration på korets »flåde« var der opsat en kæmpeattrap af det store orgel i Tabernaklet.

»Osmond Productions« har lavet et TV program, som viser hele præsidentindsættelsen - også lidt bag kulisserne. Merrill Osmond var stykkets producer, og hele Osmond familien optrådte ved et stort bal, som var arrangeret i den anledning.

Åbningsceremonien på de 4 dages indsættelsesfestligheder fandt sted ved Lincoln Memorial, og med den enorme marmorstatue af præsident Lincoln som baggrund sang Tabernakelkoret til akkompagnement af United States Army Band »America the Beautiful«, »Battle Hymn of the Republic« og »The Star Spangled Banner«.

Eftersom koret var i Washington D.C. søndag den 18. januar, kunne det naturligvis ikke være i Tabernaklet til den ugentlige radio- og TV udsendelse »Music and the Spoken Word», men det betød dog ikke, at amerikanerne måtte undvære dette program.

Koret var simpelthen blevet inviteret til

at benytte den Hebræiske Synagoge i Washington som studie for udsendelsen, men de usædvanlige omgivelser virkede om muligt endnu mere indbydende, idet der var en meget positiv og varm ånd til stede i den jødiske forsamling.

(fra Church News)

Jerold D. Ottley dirigerer Tabernakelkoret i udsendelsen fra den Hebræiske Synagoge.

Missionær fra Århus stav

Den 14. januar 1981 rejste ældste Kim Bjørn Rosenkilde fra Horsens gren til England for at virke som missionær i England Manchester Missionen.

Mormon hyldet for 30 år som idrætsleder

Bornholms

Nr. 304

Fredag den 31. december

Rønne Roklubs formand får Årets Lederpris 1971

Formanden for Rønne Roklub, Karl Rønholdt-Madsen bliver tildelt Årets Lederpris 1971 for det store arbejde, han har udført næsten på egen hånd ved opførelsen af roklubbens nye klubhus på Nørrekås.

Nybygningen vil komme til at stå for eftertiden som et vartegn, der hjalp Rønne Roklub over en medlemskrise, der ellers har truet med at klubben skulle gå ud. Siden de gyldne tider på Rønne Sydhavn, hvor klubben overlod grunden til et benzin-selskab for et par år siden, har klubbet udfoldet sig under kummerlige vilkår. De aktives rækker dalede stadig i antal – men nu håber man at de nye forhold igen kan skabe gyldne tider.

En mand bør have hele æren for det. Derfor får Karl Rønholdt-Madsen Årets Lederpris.

På billedet er han i færd med at arbejde ved klubhuset. Det har han gjort i mange timer de sidste måneder.

På dette billede, som var på forsiden af Bornholms Tidende den 31. december 1971, ses broder Madsen i fuldt sving med arbejdet på byggeriet af Rønne Roklubs klubhus.

På hosstående billede ses broder Karl Rønholt Madsen (tv), som den 17. februar 1981 af Rønnes borgmester får overrakt »Den gyldne Krukke« til sig selv samt 1500 kr. til Rønne Roklub, hvor han har været leder i 30 år.

Broder Madsen har også været leder af klubhusbyggeriet for roklubben, og i 1971 modtog han »Årets Lederpris« for sin store indsats.

Ved dette års prisuddeling, hvortil der var indstillet over 100, blev der udtaget 4 idrætsudøvere og 5 ledere, hvoraf den ene altså var broder Madsen.

Han har dog ikke helt lagt sporten på hylden, han var med ved Danmarksmesterskabet i Kerteminde i september 1980.

Som idrætsleder fremhævedes især broder Madsens gode måde at omgås de unge på, ligesom han blev nævnt som et altid godt eksempel.

Broder Karl Rønholt Madsen har i flere år været grenspræsident i Rønne gren. Nu er han rådgiver for grenspræsidenten (som er hans søn).

Det er opmuntrende at se, at selv om kirkens medlemmer har krævende stillinger i kirken, så er de alligevel i stand til at gøre sig gældende i andre sammenhænge.

eev

Mit vidnesbyrd

af søster Johanne Kirkegård, Skive

I mit barndomshjem var der en dejlig og harmonisk atmosfære mellem mine forældre, mine to brødre og mig. Jeg kan ofte længes efter denne dejlige tid.

Far og mor var kristne mennesker. Vi børn lærte tidligt at gå i søndagsskole, og ligeledes gik vi ofte med dem i kirke. Senere var jeg med i kirkekoret, som dengang blev ledet af min far.

Religion og diskussioner om dette emne har altid haft min interesse, og jeg har aldrig kunnet høre for meget om Gud og om Jesus Kristus.

I opdragelsen af vore egne fem børn lærte jeg dem at blive glade for at gå med mig i kirken, og så ofte jeg kunne, talte jeg med dem om Gud og Jesus.

Efterhånden som børnene rejste hjemmefra, og vi blev ældre, følte jeg, at der blev flere og flere spørgsmål, som trængte sig på for at blive besvaret, men selv om jeg læste i Bibelen hver dag og i stilhed bad mine bønner, så var det ikke nok for mig. Jeg måtte have nogen at tale med, som virkelig havde

et sandt og godt kendskab til Bibelen og religionen.

Jeg bad Gud hjælpe mig, og han hørte min bøn. Få dage efter stod 2 unge missionærer ved vor dør.

Jeg har været meget, meget lykkelig for de samtaler, vi har haft, og det var en stor glæde for mig, da jeg kom ind i kirken, at se, hvor godt kirken fungerer. Ikke mindst varmede det mit gamle hjerte at få alle de kærlige velkomstsmil, som kirkens medlemmer gav mig.

I dåben, som foregik den 14. august 1980 i Limfjorden ved Marienlyst strand, påtog jeg mig Jesu Kristi navn og jeg følte det som en ære at komme ind i kredsen som medlem af Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige.

Jeg takker min himmelske Fader, fordi han hørte min bøn, og jeg er fast besluttet på at tjene og elske ham indtil enden.

Den første rigtige »Gospel«-LP på dansk er lavet af mormoner!

Palle og Hallbjørg Hatting, Lene Frost, Birgit Frederiksen, Charlotte Jansen, Marianne Victor og Hanne Grand Hansen fra 1. og 3. ward i København stav er nu færdige med det enorme projekt, det er at lave en LP plade med religiøs musik - moderne religiøs musik - »Gospel«.

Pladen er produceret i Shubiduas studie hos Claus Asmussen (søn af Svend Asmussen), og det er den tredie LP, som Palle Hatting udsender. Den anden: Drømmeland udkom i marts måned - alle tre plader har ham selv som komponist, tekstforfatter og producer. De seks piger har efterhånden været med i en række projekter i kirken, så det er en dygtig sanggruppe, der har arbejdet i mere end 100 timer i studiet.

Pladen udkommer på KMF og fås i alle forretninger under navnet: *Gospel* med Palle Hatting + Heaven.

Til dato har familien Hatting satset ¼ million kroner på at komme frem i Danmark: »Enhver har sin måde at være missionær på - og med vore talenter og økonomi, som Gud har givet os, vil vi være missionærer ved at synge om Himlen, så man efterhånden kan sige: Skal du høre religiøs musik, så skal du gå til mormonerne«!

Palle i studiet under indspilningen af GOSPEL.

Det kan måske blive en indgang for mange missionærer, at man i kirken har en gruppe mennesker, som er kendt for deres musik.

Siden opførelsen af musical'en Solstrejf i København og den efterfølgende Superkoncert har kirkens unge bevist, at de er modne til større projekter, og det er planen,

Palle i studiet (i midten) under en TV optagelse, som vil blive vist til september.

at man vil satse på at komme i TV med gospelmusik en søndag aften.

Endvidere vil man satse på at oversætte sangene til svensk, tysk og engelsk og udsende pladen i de pågældende lande.

Palle Hatting besøgte Osmonds sidste år, hvor man var i gang med at opdele Osmond Productions i flere små selskaber, og til efteråret skal der forhandles om et eventuelt samarbejde. Men det er svært at komme indenfor, og det tager lidt tid, før der kommer resultater.

Palle Hatting udtaler: »Med denne gospel-plade håber vi på at få folk i tale fra en helt ny vinkel - det ville jo være skønt om man sagde: Mormonerne - det er dem, som er så gode til at lave musik«.

Pigerne i studiet under indspilningen af GOSPEL.

Mormon udpeget som undervisningsminister i Reagans regering

Dr. T. H. Bell, 59 år og kommissær for højere uddannelse i Utah er blevet udpeget som undervisningsminister i præsident Ronald Reagans regering på 13 medlemmer.

Dr. Bell har den bedst tænkelige baggrund for sin nye stilling, idet han har arbejdet i undervisningssektoren på alle plan.

Dr. Bell bliver den femte mormon, som har beklædt et ministerembede i USA. De fire andre er Ezra Taft Benson, som var landbrugsminister under præsident Eisenhowers administration. Stewart L. Udall var indenrigsminister under præsidenterne John F. Kennedy og Lyndon B. Johnson. David M. Kennedy var finansminister og George W. Romney var boligminister, begge under præsident Nixon.

(fra Church News)

Dr. T. H. Bell.

Nytårsfest i Århus

I Århus grensbygning afholdtes nytårsaften 1980 en nytårsfest for de unge i Århus stav.

Festen begyndte med spisning og senere dansedes der til bånd indspillet af de forskellige wards/grenes unge. Der var ca. 100 unge til stede, og de havde en god fest.

UM/UP Århus stav

Hjemmeproduktion og forråd

Helægpulver

I hjælpeforeningen i København 2. ward har man gjort et stort arbejde for at finde frem til et sted, hvor man kan købe helægpulver. Det er lykkedes, og mange søskende har allerede lært sig at bruge pulveret, som i mange tilfælde helt kan erstatte friske æg i madlavningen.

1 topspiseskefuld helægpulver svarer til 1 helt æg. I bageopskrifter kommes æggepulveret i dejen, hvor der ellers står friske æg. Der skal som regel ikke regnes med ekstra vædske, når man bruger helægpulver.

Man kan lave en udmærket æggekage af helægpulver. Der skal dog mel i for at tage den anelse af en bismag, der er. Men hvis man f.eks. tager halvt af friske æg og halvt af helægpulver, hjælper det også til at undgå bismag.

Helægpulver købes i 1 kg pakker. Det koster ca. 45-50 kr. pr. kg. Et kg helægpulver svarer til ca. 70 æg. Ved tør og kølig opbevaring kan det holde sig i op til 1 år.

Nærmere oplysninger om køb af helægpulver fås ved henvendelse til præsidentinden for hjælpeforeningen, søster Birgit Lyfort, tlf. 01-53 12 35.

Opskrifter med helægpulver

Helægpulver kan gøre tilværelsen lidt lettere, hvis man f.eks. anvender det til at lave sin egen kagemix med. Det er nemt og hurtigt at bage en kage, hvis dejen allerede er halvt lavet. Her følger opskrifterne på en pandekagemix og på en kagemix.

Pandekagemix

1 kg hvedemel
6 dl tørmælk
8 topspsk helægpulver
4 tsk salt
8 spsk sukker (evt.)

Sigtes og blandes godt.
Opbevares i beholder med tætsluttende låg. Bør anvendes indenfor ca. 3 mdr.

Pandekager (18-20 stk., små)

7 dl pandekagemix blandes med
7 dl vand og
100 g smeltet margarine

Det er kun nødvendigt at bruge lidt fedtstof på panden til den første pandekage.

Æbleskiver (ca. 35 stk.)

8 dl pandekagemix blandes med
7 dl vand og
4 tsk bagepulver

Kagemix

1 kg hvedemel
1 kg sukker
10 topspsk helægpulver
2 1/2 dl tørmælk
4 spsk bagepulver
1 1/2 tsk salt

Sigtes og blandes godt.
Opbevares i beholder med tætsluttende låg. Bør anvendes indenfor ca. 3 mdr. (giver ca. 30 dl).

Sandkage

6 dl kagemix
2 dl vand
100 g smeltet margarine

Røres sammen og kommes i en smurt og raspstrøet form. Bages 50-60 min. ved 175°.

Som smagstilsætning kan anvendes:

4 spsk cacao *eller*
2 spsk vanillesukker *eller*

2 spsk citronsaft *eller*
2 spsk appelsinsaft *eller*
2 spsk mandelessens *eller*
1 tsk kanel +
1 tsk muskat +
1/2 tsk nelliker

(Anvendes flydende smagstilsætning, må man »knibe« den tilsvarende mængde vand i opskriften).

Senere kommer der også en opskrift på *Hvedemix* (med fuldkornshvede).

Efterlysning
Det ville jo være meget nemmere, hvis der fandtes margarine i pulverform, så der kun skulle tilsættes vand til kagemixen. Er der nogen, der kender noget til det?

Missionær fra København stav

Den 20. januar 1981 rejste søster Tina Havmand fra København 2. ward til Sverige for at virke som missionær i Stockholm Sverige Missionen.

Mormons bog

Udgaver og oversættelser

I. Engelske udgaver

1. 1830 Palmyra, New York
2. 1869 New York, New York, i Deseret-alfabet, udsolgt
3. 1936 Louisville, Kentucky, med blindeskrift

II. Oversættelser, der er udsolgt

1. Wallisisk 1852
   Methyr Tydfil, Wales
2. Hawaiiansk 1855
   San Francisco, California
3. Tjekkisk 1933
   Prag, Tjekkoslovakiet
4. Armensk 1937
   Los Angeles, California
5. Tyrkisk 1906
   New York, New York, med armenske bogstaver

III. Førstegangsoversættelser, som stadig kan fås

1. Dansk 1851
   København, Danmark
2. Tysk 1852
   Hamburg, Tyskland
3. Fransk 1852
   Paris, Frankrig
4. Svensk 1878
   København, Danmark
5. Spansk 1886
   Salt Lake City, Utah

6. Maori 1889
Auckland, New Zeeland
7. Hollandsk 1890
Amsterdam, Holland
8. Samoansk 1903
Salt Lake City, Utah
9. Tahitisk 1904
Salt Lake City, Utah
10. Japansk 1909
Tokyo, Japan
11. Portugisisk...................1939
Sao Paulo, Brasilien
12. Tongansk 1946
Salt Lake City, Utah
13. Norsk 1950
Oslo, Norge
14. Finsk 1954
Helsinki, Finland
15. Raratongansk 1963
Salt Lake City, Utah
16. Kinesisk 1965
Hong Kong
17. Koreansk 1967
Seoul, Sydkorea
18. Afrikaans 1972
Johannesburg, Sydafrika
19. Thailandsk...................1976
Bangkok, Thailand
20. Indonesisk 1977
Djakarta, Indonesien
21. Kroatisk 1979
22. Fijiansk 1980
23. Katalansk....................1980

IV. Omarbejdede oversættelser

1. Italiensk 1963
Zürich, Schweiz
(1852 London, England)
2. Tysk 1980
Frankfurt, Tyskland
(1852 Hamburg, Tyskland)

V. Forberedt til første udgivelse

1. Polsk
2. Russisk

VI. Oversat, men endnu ikke forberedt til første udgivelse

1. Jiddisch
2. Ilokano (Phillippinsk)

VII. Under oversættelse

1. Hebraisk
2. Hinduisk
3. Islandsk
4. Navaho
5. Persisk
6. Tagalog (Phillippinsk)
7. Phillippino (Phillippinsk)

VIII. Skal oversættes

1. Kaktschikel (Guatemala)
2. Maya (Mexico)
3. Qechua (Peru og Equador)
4. Quiche (Guatemala)
5. Kektschi

Uddragsvise oversættelser af Mormons Bog:

Foreliggende:	Planlagt til offentliggørelse:
Arabisk	Armensk
Bulgarsk	Aymara
Caktschikel	Guarani
Tjekkisk	Maya
Græsk	Niuean
Hebræisk	Persisk
Ungarsk	Rumænsk
Navaho	Sinhala
Quiche	Tanil
Kitschua	Urdu
Vietnamesisk	Kroatisk
	Bislama
	Efik
	Gilbertesisk
	Mam
	Marshallesisk
	Slovensk
	Telugu
	Tyrkisk

Kirken vokser

En stadig vækst var atter kendetegnet på vor kirke i 1980, hvor den kunne fejre sit 150 års jubilæum. Medlemsantallet voksede fra 4,4 millioner til 4,7 millioner.

Mere end halvdelen af denne vækst skyldtes dåb af nyomvendte, og igen var det især Asien og Latin Amerika, som havde det mest frugtbare missionærarbejde. I løbet af 1981 forventes det, at kirkens medlemsantal vil runde de 5 millioner.

Antallet af fuldtidsmissionærer voksede til over 30.400, og antallet af missioner blev udvidet fra 175 til 189. Kirken vinder til stadighed indpas i nye lande og omfatter mange sprog og kulturer.

Hvert år dannes der over 100 nye stave i verden. I 1980 var der på de første 9 måneder af året dannet 90 stave, så det ser ud til, at det også går stadig hurtigere på det område.

Kirkens medlemsantal i Nigeria og Ghana er vokset til mere end 1700 i det år, hvor der er blevet drevet missionærvirksomhed. Mange af medlemmerne kaldte sig endog »Sidste dages Hellige« før missionærerne ankom.

På billedet ses, hvordan dåbskandidaterne står i kø for at blive døbt. Mon ikke det er svaret på enhver missionsleders drøm?

(fra Deseret News Church Almanac 1981)